

WĀGĪSHĀ

Felicitatĳon Volume

Dedĳated to

Professor Ashoka C. Premaratne

Department of Linguistics

University of Kelaniya

Kelaniya

2017

වාග්ගීෂා

මහාචාර්ය අශෝක සී. ප්‍රේමරත්න අභිනන්දන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

© ලිපිවල අයිතිය හා සෙසු සියලු වගකීම් ඒ ඒ ලේඛකයන් සතු ය.

මුද්‍රණය - 2017

ISBN	:	978-955-704-033-2
පිටකවරය	:	පූජ්‍ය දෙයියන්දර පඤ්ඤානන්ද හිමි
පිටකවරයේ ඡායාරූපය	:	ආචාර්ය උදිත ගයාෂාන් ගුණසේකර
පරිගණක අක්ෂර සංයෝජනය හා පිටු සැකසුම	:	විද්‍යාලච්ඡාය මුද්‍රණාලය
මුද්‍රණය	:	විද්‍යාලච්ඡාය මුද්‍රණාලය පැලියගොඩ
ප්‍රකාශනය	:	වාග්විද්‍යා අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

WĀGISHĀ

Felicitation volume dedicated to Professor Ashoka C. Premaratne

© Copyright and responsibility reserved by individual writers

April 2017

ISBN	:	978-955-704-033-2
Cover Design	:	Rev. Deiyandara Pannananda Thero
Cover Photography	:	Dr. Uditha Gayashan Gunasekara
Page Layout	:	Vidyalankara Press
Printed by	:	Vidyalankara Press Peliyagoda
Publisher	:	Department of Linguistics, University of Kelaniya, Sri Lanka

தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் (தரம் 10) பழைய (2007) மற்றும் புதிய (2015) பாடத்திட்ட நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள இலக்கண அம்சங்கள் குறித்த ஒப்பீட்டாய்வு - மொழியியல் நோக்கு

சுஜித்தா ஸ்ரீகந்தராஜா

Abstract

Each human language is a complex of knowledge and abilities enabling speakers of the language to communicate with each other, to express ideas, hypotheses, emotions, desires, and all the other things that need expressing. Linguistics is the study of these knowledge systems in all their aspects. It is the scientific study of Language which includes the sounds, words and grammatical aspects. The rules of a language are learnt as one acquires a language. These rules include Phonology, Morphology, Syntax and Semantics which are the branches of a Language. Knowing a language encompasses this entire system. Grammatical aspects are the major parts of language learning and teaching. The structure and the meaning of a language can be studied through grammatical aspects. Linguists expect to encompass the concepts of modern linguistics with the concepts of traditional grammar in language teaching. After every eight years generally the school syllabi gets updated. In 2015 the Ministry of education introduced a new syllabus for grade 6 and 10 students. Based on that a comparative research study was conducted to examine the grammatical aspects found in grade 10 old (2007) and new (2015) syllabi in a linguistics perspective. Consequently, it was found out that, new linguistics aspects have been included in the new syllabus: Allophones, technical terms, types of adjectives and concord. Further, it was found out that some linguistics aspects which could be included in the syllabus have not been added. In this paper I suggest the linguistics aspects which could have been included in order to uplift the academic level of the syllabus. Further, the grammatical changes existing in between the two syllabi are compared in this paper.

Key words: Allophones, Adjectives, Grammatical aspects, Phonology, Syntax.

ஆய்வுச்சுருக்கம் - ஡ொழியியற் துறையானது ஡ரபு இலக்கணத்திலிருந்து ஡ாறுபட்டுப் புதிய சிந்தனைகளுடன், ஡ொழியினை அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்தறியும் ஓரு துறையாக உள்ளது. ஡ொழியானது ஓலி (Phone), ஓலியன் (Phoneme), ஁ருபன் (Morpheme), சால் (Lexical) ஡ொடர், வாக்கியம் (Syntax) ஁னும் ஁ட்கூறுகளைக் ஡ொண்டு அமையப்பெற்றுள்ளது. ஡ேலும் ஓரு ஡ொழியின் அமைப்பு ஡ற்றும் அ஡்஡ொழி வெளிப்படுத்தும் கருத்து ஆகியவற்றினை அ஡்஡ொழியின் இலக்கணத்தின் வாயிலாக ஁ணர஡ுடியும். ஁னவே ஡ொழியின் இலக்கணத் தன்஡ையினை அறிய, அ஡்஡ொழியில் இட஡்பெறும் ஁ட்கூறுகளை அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து விளக்கம் பெறுவது அவசிய஡ாகும். ஡ொதுவாக ஡ொழி கற்றலில் ஡ொழியினைப் ஡ொருளுணர்ந்து கற்றல் ஁ன்பது ஡ிக ஡ுக்கிய஡ான விடய஡ாகும். இதற்க஡ைய ஡ரபுவழி இலக்கணக் கருத்துக்களோடு நவீன ஡ொழியியல் கருத்துக்களையும் இணைத்து ஡ொழி கற்பிக்கப்பட வேண்டு஡ென ஁திர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஡ொதுவாகப் பாடசாலை ஡ாணவர்களின் கல்விச் செயற்பாட்டைப் ஡ொறுத்தவரை ஓவ்வொரு பாடத்தினதும் பாடத்திட்ட஡ானது ஁ட்டு ஆண்டுகளுக்கு ஓரு஡ுறை சீர்திருத்தப்படுவது வழ஡ையானது. திருத்தப்பட்ட புதிய பாடத்திட்டத்திற்கு ஁ற்ப பாடநூல்களை ஆக்கும் ஡ொறுப்பு கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தைச் சாரும். 2015ஆம் ஆண்டில் புதிய பாடத்திட்டத்திற்கு ஁ற்ப புதிதாக ஆக்கப்பட்ட பாடநூல்கள் 6ஆம் தரம் ஡ற்றும் 10ஆம் தரங்களுக்கு அறி஡ுகப்படுத்தப்பட்டன. இதனடிப்படையில் இவ் ஆய்வுக்கட்டுரையானது ப஡ைய (2007) ஡ற்றும் புதிய (2015) பாடத்திட்டங்களின் அடிப்படையில் வெளியான தரம் 10 தமிழ்஡ொழியும் இலக்கிய஡ும் ஁ன்னும் பாடநூல்களில் இட஡்பெற்றுள்ள இலக்கண அ஡்சங்களை ஡ொழியியல் ரீதியாக ஓப்பிட்டு, 2015 இல் வெளியான புதிய பாடத்திட்ட நூலில் புதிதாக இணைக்கப்பட்ட ஡ொழியியல் அ஡்சங்கள், ஡ேலும் இணைக்கப்படக்கூடிய ஡ொழியியல் அ஡்சங்கள் பற்றியும் அத்துடன் ப஡ைய பாடத்திட்ட நூலில் இட஡்பெற்ற இலக்கண அ஡்சங்கள் ஁த்தகைய ஡ாற்றங்களுடன் புதிய பாடத்திட்டத்தினுள் ஁ள்வாங்கப்பட்டுள்ளன ஁ன்பன ஡ொடர்பாக ஆராய்வதையே நோக்க஡ாகக் ஡ொண்டு, ஡ொழியியல் அணுகு஡ுறைகளை அடிப்படையாகக் ஡ொண்ட ஓப்பியல் ஡ுறையில் இவ் ஆய்வு அமையப்பெற்றுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள் - ஓலியனியல் சால்லியல், ஡ரபிலக்கணம், ஡ொழியியல், வாக்கியவியல்.

ஆய்வின் அறி஡ுகம்

இலங்கையின் இடைநிலைக் கல்வியில் புதிய தேர்ச்சி ஡ையப் பாடத்திட்டத்தின் ஡ுதற்கட்டம் 2007஡் ஆண்டு அறி஡ுகப்படுத்தப்பட்டது. ஁ட்டு ஆண்டுகளுக்கு ஓரு஡ுறை ஡ேற்கொள்ளப்படும் கலைத்திட்ட ஡றுசீர஡ைப்பின் ஡ுலம் இது அறி஡ுகப்படுத்தப்பட்டது. தேர்ச்சி ஡ையக் கலைத் திட்டத்தின் இரண்டாம் கட்ட ஡றுசீர஡ைப்பானது 2015஡் ஆண்டில் தரம் 6, 10 ஆகிய வகுப்புகளுக்கு அ஡ுல்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் பாடத் திட்டங்களையும் ஡ேற்படி தரங்களுக்காக விருத்தி செய்துள்ளது.

இந்நிலையில் 2007 ஡ற்றும் 2015 களில் அறி஡ுகப்படுத்தப்பட்ட தரம் 10 'தமிழ்஡ொழியும் இலக்கிய஡ும்' ஁னும் பாடநூல்களை ஡ுதல் நிலைத் தரவாகக் ஡ொண்டு இவ் ஆய்வு அமையப்பெற்றுள்ளது.

2007ல் அறி஡ுகப்படுத்தப்பட்ட தரம் 10 தமிழ்஡ொழியும் இலக்கிய஡ும் ஁ன்ற பாடநூலிலும், 2015஡் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட பாடநூலிலும் இட஡்பெற்றுள்ள இலக்கண அ஡்சங்களை, ஡ொழியியல் அலகுகளான ஓலியனியல் (Phonology), சால்லியல் (Lexicology), ஡ொடரியல், வாக்கியவியல் (Syntax) ஁ன்பவற்றின் அடிப்படையில் ஡ொகுத்து இவ் ஓவ்வொரு அலகுகளிலும் ஁ள்வாங்கப்படும் இலக்கண அ஡்சங்கள் ஡ொடர்பாக புதிய பாடத்திட்ட நூலில்

எத்தகைய மாற்றங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது பற்றித் தெளிவாக இங்கு ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வானது ஒலியனியல், சொல்லியல், தொடரியல், வாக்கியவியல் எனும் நான்கு முக்கிய பிரிவுகளின் அடிப்படையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒலியனியல் பகுதியில் பழைய பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்ற லகர, ளகர, ழகர பேதச்சொற்கள், ணகர,ளகர பேதச்சொற்கள், ரகர, றகர பேதச்சொற்கள் என்பன பற்றியும், புதிய பாடத்திட்டத்தில் புதிதாக உள்வாங்கப்பட்ட ஒலியனியல் அம்சமான எழுத்துக்களின் ஒலி வேறுபாடு (மாற்றொலியன்கள்) (Allophones) தொடர்பான கருத்துக்களும் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளதுடன், மாற்றொலியன்கள் பற்றி மேலும் விளக்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

உருபனியல் அம்சமான வேற்றுமை பற்றிய விளக்கமானது இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் எவ்வித மாற்றங்களமின்றி ஒரேமாதிரியாகவே இடம்பெற்றுள்ளமையால் அக்கருத்துக்கள் இங்கு ஒப்பிட்டு ஆராயப்படவில்லை.

இவை போன்று சொல்லியல், தொடரியல், வாக்கியவியல் தொடர்பாக இடம்பெற்றுள்ள இலக்கண அம்சங்கள் இரு பாடத்திட்ட நூல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிவாக ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளதுடன் மாணவர்களின் மொழித்திறன் விருத்திக்கு மேலும் விளக்கப்பட வேண்டிய இலக்கண அம்சங்கள் பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஒலியனியல் அம்சங்கள்

ஒரு மொழியில் இடம்பெறும் மிகச் சிறிய கூறு ஒலியாகும். இதற்கு மொழியில் பொருள் ஏதும் இல்லையெனினும் இதுவே மொழி விளக்கத்தின் அடிப்படை அலகாகத் திகழ்கிறது. ஒலிகளின் சேர்க்கையால் சொற்கள், தொடர்கள், வாக்கியங்கள் என்பன உருவாகி பொருளுள்ள மொழிக்கூறுகளாக நின்று கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒரு மொழியில் பொருள் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தக் காரணமாக அமைகின்ற ஒலி வடிவங்கள் ஒலியன்கள் (Phoneme) எனப்படுகின்றன. பொதுவாக மொழிகளில் ஒலிகள் வேறுபட்ட ஒலிச்சூழல்களில் வரும் நிலையினைக் காணலாம். பேச்சுவழக்கில் ஓர் ஒலி வரக்கூடிய சூழலில் மற்ற ஒலிகள் வராமலும் இருக்கும். இவ்வாறு வெவ்வேறு சூழல்களில் வரக்கூடிய ஒலிகள் தம்முள் ஒலிப்பு ஒற்றுமை கொண்டவையாக இருப்பின் அவை ஓர் ஒலியனின் மாற்றொலிகளாகக் கருதப்பட்டு அவை மொழியில் பயின்று வரும் இடங்கள் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

இதனடிப்படையில் 2007 மற்றும் 2015 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியான தமிழ்மொழி பாடத்திட்ட நூல்களை எடுத்து நோக்குகையில் 2015^{ம்} ஆண்டுக்குரிய பாடத்திட்ட நூலில் மாத்திரமே எழுத்துக்களின் ஒலிவேறுபாட்டில் மாற்றொலியன்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இங்கு வல்லின மெய்யெழுத்துக்களான க்/k/ ச்/ç/ ட்/t/ த்/t/ ப்/p/ ற்/R/ என்பன ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாற்றொலிகளைக் கொண்டுள்ளன எனவும் இவற்றுள் க்/k/, ச்/ç/ ,ற்/R/ ஆகியவற்றின் மாற்றொலிகள் மட்டுமே உதாரணங்களுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. ட், த், ப் ஆகியவற்றின் மாற்றொலிகள் விளக்கப்படவில்லை.

உ-ம் : க்[k] எனும் ஒலியானது கடல் [kadal] தங்கம் [taṅgam], மேகம் [mɑ:xam] ஆகிய சொற்களில் வெவ்வேறு விதமாக உச்சரிக்கப்படுவதை உணரமுடிகிறது. இதன் அடிப்படையில்

/k/ ஂனும் ஓலியன் [k], [g], [h] ஆகிய ஡ாற்றலாலிகளைக் ஃலாண்டுள்ளது ஂனக் ஃறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஓவற்றை அடிப்படையாகக் ஃலாண்டு ஡ார்க்கையில், ஡ுதிய ஡ாடத்திட்டத்தில் வல்லின ஡ெய்யலாலிகளின் ஡ாற்றலாலிகள் ஂவ்வாறு ஂச்சரிக்கப்படுகின்றன ஂன்பது ஡ற்றி ஡ட்டு஡ே விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஡ொழியில் அவை ஡யின்று வரும் ஓலிச்சூழல் ஡ற்றி விளக்கப்படவில்லை. ஡ொதுவாகத் த஡ிழ் ஡ொழியில் ஡ெய்யலாலிகள் தனித்தும், ஂயிராலியுடன் ஓணைந்தும் ஓலிக்கப்படுகின்றன. ஓத்தகைய ஡ெய்யலாலிகளே ஡ொழியில் ஡ெரும்஡ாலான ஃலாற்கள் வழங்குவதற்கும் ஃலாண஡ாக அ஡ைகின்றன. ஡ர஡ிலக்கணத்தில் ஓத்தகைய ஡ெய்யலாலிகள் அவற்றின் ஓலிப்பின் தன்஡ைக்கேற்ப வல்லினம் [க்(k), ஃ(č), ட்(t) ,த்(t) ,஡்(p), ற்(R)], ஡ெல்லினம் [ங்(ŋ), ஃ(ñ), ஂ(ṇ), ஡்(ṇ), ஡்(m), ஂ(n)], ஓடையினம் [ய்(y), ர்(r), ல்(l), வ்(v), ஡்(ḷ), ஂ்(ḷ)] ஂனப் ஡ாகு஡ுத்தப்பட்டுள்ளன. ஡ொழியியலாளர்கள் ஓ஡் ஡ெய்யலாலிகளை அற்றின் ஓலிப்பிடம், ஓலி஡ு ஡ுறைகளுக்கேற்ப தடையலாலி [p,b,t,d,t̪,d̪,č,k,g], ஡ுக்கலாலி[m,n,ɳ,ŋ,ñ,ṇ], ஂரலாலி [β,ṛ,s,x], ஡ருங்லாலி [l,ḷ], வருடலாலி [r,ɽ], ஆடலாலி[R], அரையுயிரலாலி [v,y] ஂன வகை஡ுத்தியுள்ளனர். (஡ொழியறிவியல், ஡க்-73, 2007)

ஓதன்படி 28 ஡ெய்யலாலிகள் ஃலாணப்படுகின்றன. த஡ிழ்஡ொழியைப் ஡ொறுத்தவரை 18 ஡ெய்யலாலியன்களே ஂள்ளன. ஡ேலதிக஡ாக ஂள்ள(b,β), (d,ḍ), (d,ɽ), (j,s), (g,x) ஓப் ஡த்து ஡ெய்யலாலிகளும் ஡ுறையே p, t, t̪, č, k ஆகிய தடையலாலிகளின் ஡ாற்றலாலிகளாகும். ஡ாணவர்களின் திருத்த஡ான ஂச்சரிப்புக்கு ஓத்தகைய ஡ாற்றலாலிகள் ஡ொழியில் ஡யின்றுவரும் ஡ொழிச் சூழல் தலாடர஡ான விளக்கம் ஡ிக அவசியம். ஂதாரண஡ாக /k/(க்) ஂன்ற ஓலியன் [k], [g], [x] ஆகிய ஡ாற்றலாலிகளைக் ஃலாண்டுள்ளது. ஓவை ஡ொழியில் ஡யின்றுவரும் ஓலிச் சூழல் ஡ின்வரு஡ாறு வரையறுக்கப்பட்டு ஂள்ளது.

/k/		
[k]	[g]	[x]
஡ொழி ஡ுதலில் ஓட஡்஡ெறும் ஂ-஡:[kappel]fg;gy;	஡ுக்கலாலிகளை அடுத்து ஓட஡்஡ெறும் ஂ-஡ :	ஂயிரலாலிகளுக்கு ஓடையில் ஓட஡்஡ெறும் ஂ-஡: ஡கன்[maxan]
஡ொழியிடையில் ஓரட்டித்தும்வரும். ஂ-஡:அக்கா[akka:]	தங்கம்[tangam]	

ஓவ்வாறே /p/, /t̪/, /t̪/, /č/ ஆகிய ஓலியன்களின் ஡ாற்றலாலிகளும் ஓத்தகைய ஓலிச் சூழலைக் ஃலாண்டு ஡ொழியில் ஡யின்று வருகின்றன. ற்/R/, ர்/t̪/ ஂன்பன வெவ்வேறு ஓலியன்களே. ஓரு஡்஡ினும் ற்/R/ தனித்தும், ஓரட்டித்தும் வரும் ஡ோது அவை [t̪] ஓலி ஡ோன்று ஓலிக்கப்படுவதை அவதானிக்க ஡ுடியும். அவற்றுக்கான ஂடுத்துக்காட்டுக்கள் வரு஡ாறு.

R	[R]	ற஡்஡ை Rambay/ Rambe]
		அற஡் [aRam]
		ஓற்று஡ை [ORRumay / ORRume]
	[t̪]	஡ேற்கு [me:t̪ki]
		அற்று஡் [ettam]

மெய்யொலியன்களின் மாற்றொலிகள் தொடர்பாக இத்தகைய விளக்கமானது தமிழ்மொழி பயில்கின்ற எந்தவொரு மாணவர்களுக்கும் திருத்தமான உச்சரிப்புக்கு நிச்சயம் பயனுள்ளதாக அமையும்.

மெய்யொலிகள் மட்டுமன்றி தமிழ் மொழியில் உயிரொலிகளும் மாற்றொலிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. உயிரொலிகளின் மாற்றொலிகள் தொடர்பாக புதிய பாடநூலில் விளக்கப்படவில்லை. தமிழ்மொழியைப் பொறுத்த வரை உயிரொலிகளின் எண்ணிக்கை 12 ஆகும். அவற்றுள் அ/a/, ஆ/a:/, இ/i/, ஈ/i:/, உ/u/, ஊ/u:/ எ/e/, ஏ/e:/ ஒ/o/, ஓ/o:/ ஆகிய ஒலிகளே ஒலியன்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஏனைய உயிர் ஒலிகளான ஐ[ai], ஔ[au] ஆகியன ஈருயிர்களாகும் [Diphthongs]. இலங்கைத் தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரை மேற்கூறிய பத்து உயிரொலியன்களுடன் ஃஃ, ஃஃ, ஃஃ, ஆகிய ஆறு மாற்றொலியன்களும் இணைந்து மொத்தமாக 16 உயிரொலிகள் மொழியில் பயின்று வருகின்றன.

[ε], [ε:] ஆகிய ஒலிகள் முறையே /a/, /a:/ ஆகிய ஒலியன்களின் மாற்றொலிகளாகவும், [ə][ə:] ஆகியன முறையே /e/, /e:/ ஆகிய உயிரொலிகளின் மாற்றொலிகளாகும். [t̃] எனும் ஒலியானது, /i/, /u/ எனும் இரு உயிரொலிகளுக்கு மாற்றொலியாகவும் [t̃:] ஆனது /i:/ ஒலியனுக்கே மாற்றொலியாகவும் மொழியில் பயின்று வருகின்றன. இம் மாற்றொலிகள் மொழியில் பயின்று வரும் ஒலிச்சூழல்கள் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

எனவே மாணவர்களுக்கு எழுத்துக்களின் ஒலிவேறுபாடு குறித்து உயிரொலியன்கள் மற்றும் மெய்யொலியன்கள் கொண்டுள்ள மாற்றொலிகள் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் கிடைக்கும் பட்சத்தில் நிச்சயமாக எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பில், பேச்சில், வாசிப்பில் தவறுகள் ஏற்படுவது குறைக்கப்படும்.

மேலும் 2007ம் ஆண்டு வெளியான பழைய பாடத்திட்ட நூலில் மாற்றொலிகள் தொடர்பாக விளக்கப்படவில்லை. மாறாக லகர, ளகர, ழகர பேதச்சொற்கள், னகர, ணகர பேதச்சொற்கள் ரகர, றகர பேதச்சொற்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. இவ் ஒலியன்களைப் பொறுத்தவரையில் இவை ஒலியிலும் பொருளிலும் வேறுபாடுடையன. அவற்றின் ஒலி வேறுபாட்டையும், பொருள் வேறுபாட்டையும் அறிந்து பேசும் போதும் எழுதும் போதும் மொழியில் பிழைகள் ஏற்படுவது தவிர்க்கப்படும் எனும் நோக்கத்தில் இவ் ஒலியன்கள் இடம்பெறும் சொற்களை பட்டியற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை புதிய பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

எனவே இவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து பழைய பாடத்திட்ட நூலில் பொருள் வேறுபாட்டுக்குக் காரணமான மெய்யொலிகள் பற்றியும் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் மெய் ஒலிகளின் மாற்றொலிகள் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2. சொல்லியல் அம்சங்கள்

சொற்கள் பற்றிய ஆய்வு தொடர்பான மொழியியலின் ஒரு பிரிவு சொல்லியலாகும். இது சொற்களுக்கும், சொற்தொகுதி முழுமைக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் பற்றி ஆய்வு செய்கிறது. சொல் பற்றி கொக்கற், பாமர், சகூர், டேவிட் கிறிஸ்தர், எச்.ஏ.கிளிசன், ஆஷர்

(1982), லேமன் (1989) கோதண்டராமன் (1986) ஆகிய மொழியியலாளர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாக மாணவர்கள் தமது மொழித்திறனை விருத்திசெய்து கொள்வதற்குச் சொல்வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அத்தகைய பல்வேறு சொல்லியல் அம்சங்கள் மொழியில் பயின்று வருகின்றன. இவற்றினடிப்படையில் தரம் 10 தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் பழைய மற்றும் புதிய பாடநூல்களில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள சொல்லியல் அம்சங்களாக பிரதேச வழக்குச்சொற்கள், இணைமொழிகள், மரபுச்சொற்கள், எதிர்க்கருத்துச் சொற்கள், பிறமொழிச்சொற்கள், சொற்புணர்ச்சி என்பன காணப்படுகின்றன.

இவை இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ள பொதுவான சொல்லியல் அம்சங்களாகும். புதிய பாடத்திட்ட நூலில் உள்ள ஒத்தகருத்துச் சொற்கள், எதிர்ப்பாற் சொற்கள், ஒருசொல் பலபொருள் தரும் சொற்கள், பலசொல் ஒரு பொருள் தரும் சொற்கள், கலைச்சொற்கள், பதவியல் மற்றும் சொற்பாகுபாடுகள் என்பன பழைய பாடத்திட்டத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மேலதிகமாக இடம்பெற்றுள்ள சொல்லியல் அம்சங்களாக உள்ளன. இருப்பினும் இங்கு குறிப்பிட்ட சொற்பாகுபாடுகளில் இடைச்சொல், உரிச்சொல் மற்றும் பெயர்ச்சொற்களின் ஒரு வகையான வினையாலணையும் பெயர், பெயராக வினையாக வரும் சொற்கள் பற்றிப் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்கு இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ள பொதுவான சொல்லியல் அம்சங்கள் ஒப்பிட்டு நோக்கப்பட்டுள்ளதூடன், புதிய பாடத்திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட சொல்லியல் அம்சங்களும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

2.1 பேச்சுவழக்குச் சொற்கள் / பிரதேசவழக்குச் சொற்கள்

தற்காலத்தில் பேச்சுமொழி மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆராய்ச்சிக்குரிய ஒரு பிரிவாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் பேச்சுமொழி மிகவும் எளிமையானது, கட்டுப்பாடு பொதிந்தது, மாற்றத்திற்குரியது, சைகைகள், குறியீடுகள் போன்ற துணைக்கருவிகளின் ஊடாகவும் பேச்சுமொழி புலப்படுத்தப்படுவதனால் மொழித் தொடர்பாடல் மற்றும் இலக்கியங்களில் இதன் முக்கியத்துவத்தினை நன்கு உணரமுடிகிறது. தமிழ்மொழியில் பேச்சு மொழியானது நாட்டுக்கு நாடு, பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம், சமூகத்துக்கு சமூகம் பல்வேறுபட்ட கிளைமொழிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இதன் அடிப்படையில் கிளைமொழிகள் பிரதேசகிளைமொழி, சமூகக் கிளைமொழி என இருவகைப்படும்.

எனவே இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள தமிழ்மொழியின் பேச்சு வழக்குச் சொற்களை ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது பழைய பாடத்திட்ட நூலில் பேச்சுமொழி தொடர்பான மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களும், இலக்கிய வடிவங்களில் இடம்பெற்ற பேச்சு வழக்குகளுக்கான உதாரணங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பேச்சுமொழி குறித்த பேராசிரியர் நு.மான் அவர்களின் கருத்தும் இடம்பெற்றுள்ளதுடன் அதன் இரு பெரும் வடிவங்களான பிரதேச கிளைமொழி, சமூகக் கிளைமொழி வகைப்பாடுகளும் அவற்றிற்கான சொற்பட்டியலும் தரப்பட்டுள்ளன. பிரதேச கிளைமொழிகளாக வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மலையகக் கிளைமொழி என்னும் வகைப்பாடும் சமூகக் கிளைமொழிகள், மீனவ, விவசாய சமூக கிளைமொழிகள் எனப் பாகுபடுத்தப்பட்டிருந்தன.

புதிய பாடத்திட்டத்தில் மேற்கூறிய கருத்துக்களிலிருந்து வேறுபட்டதொரு விளக்கத்தைக் கொண்டதாக பேச்சுவழக்குச் சொற்கள் அமையப்பெற்றிருந்தன. இங்கு மரபிலக்கணத்தில் குறிப்பிட்டவாறு பேச்சுவழக்கின் இரு வடிவங்களான பிரதேச மற்றும் சமூகக் கிளைமொழிகளில் வழங்கும் சொற்களை “பிரதேச வழக்குச் சொற்கள்” எனக் கொண்டு அவற்றை (1)பிரதேசத்துக்குரிய தனித்துவமான சொல் வழக்குகள், (2)பேச்சு மொழியில் ஒலி மாற்றமடைந்து வழங்கும் சொற்கள் என இரு வகைப்படுத்தி உதாரணங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் பிரதேச வழக்குச் சொற்கள் ஐந்து வகைப்படுத்திக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவை வடக்கு, கிழக்கு, தென்னிலங்கை, மேற்குப் பிரதேச வழக்கு, மலையக கிளைமொழி என்பனவாகும். இங்கு சமுதாயக் கிளைமொழிகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

தொகுத்து நோக்குகையில் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் பேச்சுமொழிச் சொற்கள் தொடர்பாக மொழியியலாளர்களின் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் பேச்சுமொழிச் சொற்கள் தொடர்பான மரபிலக்கணகாரர்களின் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

2.2 மரபுச் சொற்கள்

எப் பொருள் எச் சொல்லால் எவ்வாறு தொன்றுதொட்டு வழங்கப்படுகின்றதோ அப் பொருள் அச் சொல்லால் அவ்வாறு வழங்கி வருவது மரபு. தமிழ்மொழியில் அவ்வாறு வழங்கிவரும் மரபுச்சொற்கள் பற்றி இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் மரபுப் பெயர்கள் தொடர்பாக இளமைப் பெயர்கள், தொனியைக் குறிக்கும் சொற்கள் எனும் இரு தொகுதிச் சொற்களே காணப்படுகின்றன. ஆனால் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் இவற்றுடன் மேலும் பல மரபுச் சொற்தொகுதிகளின் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளன. அயைவன கூட்டத்தைக் குறிக்கும் மரபுச்சொற்கள், இலைக்குரிய மரபுப்பெயர்கள், பிஞ்சுக்குரிய மரபுப்பெயர்கள், குலைக்குரிய மரபுப்பெயர்கள், வித்துக்குரிய மரபுப்பெயர்கள், உள்ளீட்டுக்குரிய மரபுப்பெயர்கள், பிற மரபுப்பெயர்கள் மற்றும் பிராணிகளின் ஆண்பாற், பெண்பாற் பெயர்கள் என்பனவாகும்.

மரபுப் பெயர்கள் தொடர்பாக இத்தகைய பல்வகைப்பாடு பழைய பாடத்திட்ட நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் இவ்வாறு மரபுப் பெயர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது நிச்சயமாக மாணவர்களின் சொற்களஞ்சிய வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் என்றே கூறமுடியும்.

2.3 சொற்பாகுபாடுகள்

சொல்லியல் அம்சங்களுள் ஒன்றான சொற்பாகுபாடுகள் பற்றிப் புதிய பாடத்திட்டத்தில் இலக்கண நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்று இருவகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளனர்.

1.பெயர், வினை, இடை, உரி

2.இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்பன அவையாகும்.

புதிய பாடத்திட்ட நூலில் இடம்பெற்ற ஒருவகைச் சொற்பாடுபாடான பெயர், வினை, இடை, உரிச்சொல் பற்றிய கருத்துக்கள் வருமாறு,

2.3.1 பெயர்ச்சொற்கள்

இங்கு பெயர்ச்சொற்கள், பொருட்பெயர், இடப்பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், காலப்பெயர், தொழிற்பெயர் என ஆறு வகைப்படுத்தி அவற்றுக்கான உதாரணங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் தொன்றுதொட்டுக் காரணம் எதுவுமின்றி இடுகுறியாக வழங்கும் சொற்கள் இடுகுறிப் பொதுப்பெயர், இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் என வகைப்படுத்தி குறிப்பிட்டுள்ளதன் காரணப் பொதுப்பெயர் காரணச் சிறப்புப்பெயர் மற்றும் காரண இடுகுறிப்பெயர்கள் என்பனவும் உதாரணங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பெயர்ச்சொற்கள் அவற்றின் அமைப்பு, இலக்கணத் தொழிற்பாடு என்பவற்றின் அடிப்படையில் மாற்றுப்பெயர், ஆக்கப்பெயர், கூட்டுப்பெயர், தொழிற்பெயர், வினையாலணையும் பெயர் என ஐந்து வகைப்படுத்திக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவற்றுள் வினையாலணையும் பெயர் பற்றிப் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் உதாரணங்களுடன் கூடிய விளக்கம் மற்றும் வினைச்சொல்லுக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

2.3.2 வினைச்சொற்கள்

புதிய பாடத்திட்ட நூலில் வினைச்சொற்கள் எனப்படுபவை, அமைப்பின் அடிப்படையில் வினைச்சொற்களின் வகைப்பாடு (தனிவினை, கூட்டுவினை) மற்றும் இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடும் தெரிநிலை வினை, குறிப்புவினை ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளதன் விளைச்சொற்களின் ஏனைய வகைகளான முற்றுவினை, எச்சவினை, செய்வினை, செயற்பாட்டு வினை, தன்வினை, பிறவினை ஆகியனவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வினைச்சொற்கள் பற்றிப் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் விளக்கப்படவில்லை. ஆனால் பெயராகவும் வினையாகவும் வரும் சொற்களின் பட்டியல் மட்டும் தரப்பட்டுள்ளன.

2.3.3 இடைச்சொற்கள்

புதிய பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இடைச்சொல் பற்றிய விளக்கமானது பழைய பாடத்திட்ட நூலுடன் ஒப்பிடுகின்ற போது, மிகவும் எளிமையான விளக்கங்களுடன் தரப்பட்டுள்ளது என்றே கூறலாம். ஏனெனில் இங்கு இடைச்சொல் எனப்படுபவை மற்றும் இடைச்சொற்களின் வகைப்பாடுகள் என்பன ஓரிரு எடுத்துக்காட்டுக்கள் மூலமே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உ-ம் : வேற்றுமை உருபுகள் - ஐ, ஆல், கு

இதுவே பழைய பாடத்திட்ட நூலில் இடைச்சொல் எனப்படுபவது, இடைச்சொற்களின் இயல்புகள், இடைச்சொற்களின் பொருள்கள் (தெரிநிலை, தேற்றம், சந்தேகம், முற்று), இடைச்சொற்களின் வகைகள் என்பன தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உ-ம் : வேற்றுமை உருபுகள் -ஐ, ஆல், கு, இன், அது, உடைய, உடன், ஓடு, இலிருந்து

மேலும் தற்காலத் தமிழில் பெரிதும் வழக்கிலுள்ள இடைச்சொற்களான ஆ, ஏ, ஓ, தான், உம், மட்டும், ஆவது, உட, ஆம் என்பன அவை மொழியில் இடம்பெறும் பண்புகளின் அடிப்படையில் உதாரணங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

2.3.4 உரிச்சொல்

புதிய பாடத்திட்டத்தில் உரிச்சொல் பற்றிய விளக்கமும் பழைய பாடத்திட்ட நூலுடன் ஒப்பிடுகையில் இடைச்சொல்லைப் போன்றே மிக எளிமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு உரிச்சொல் எனப்படுவது யாது என்பது பற்றியும் அதன் இரு வகைப்பாடுகளான,

1. மிகுதிப் பொருளைக் குறிக்கும் உரிச்சொல்

உ-ம் : சால, உறு, தவ, நனி, கடி

2. பல பொருளை உணர்த்தி நிற்கும் உரிச்சொல்

உ-ம் : கடிநகர்-காவல், கடிவேல்- கூர்மை, கடிமாலை-வாசனை

என்பன பற்றி மட்டுமே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுவே பழைய பாடத்திட்ட நூலில் உரிச்சொல் பற்றிய இவ் இரு வகைப்பாடுகளுக்கான ஒவ்வொரு எடுத்துக்காட்டுக்களும் உதாரணம் மூலம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உ-ம் : சாலப் பேசினான் - சால

உறும்ன் - உறு

மேலும் உரிச்சொல்லின் பண்புகள் தொடர்பாகவும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

புதிய பாடத்திட்ட நூலில் குறிப்பிடப்பெற்ற சொற்பாகுபாட்டின் இரண்டாவது வகையான இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் பற்றி நோக்குகையில், பழைய பாடத்திட்ட நூலில் திசைச்சொற்கள் என்னும் சொற்பாகுபாட்டில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, டச்சு, போர்த்துக்கீசம், சிங்களம், அரபு, பாரசீகம், கிரேக்கம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழில் கலந்து வழக்கில் இருக்கும் சொற்களின் பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது இதுவே பழைய பாடத்திட்ட நூலில் பிறமொழிச் சொற்கள் என்னும் வகைப்பாட்டில் போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்து, பாரசீகம், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளிலிருந்து தமிழில் கலந்த சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அவ்வாறே புதிய பாடத்திட்ட நூலில் வடசொல் என்னும் சொற்பாகுபாட்டில் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து தமிழில் கலந்த சொற்களைத் தற்சமம், தற்பவம் என வகைப்படுத்திக் குறிப்பிட்டிருப்பினும் தற்கால மொழி வழக்கில் அவை கிரந்த எழுத்துக்களின் (ஷ, ஜ, ஸ, ஹ, வ், ஸ்) பயன்பாட்டினால் பெரிதாகக் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை என்ற கருத்தும் இடம்பெற்றுள்ளது. பழைய பாடத்திட்டத்தில் வடசொல் பற்றி இவ்வாறு

விளக்கப்படவில்லை. இருப்பினும் பிறமொழிச் சொற்களில் வடசொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திரிசொற்கள் பற்றிய விளக்கம் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் திரிசொல் பற்றி மரபிலக்கண நூலான நன்னூலில் விளக்கப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டுடன் அதன் வகையான (1) ஒரு பொருள் பல சொல் (2) பல பொருள் ஒரு சொல் பற்றியும் அவற்றுக்கான சொற்பட்டியல் நூலின் இறுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேலும் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் சொற்களை ஆக்கக்கூறுகளாகப் பகுத்தாயும் இலக்கணப் பகுதியான பதவியல் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு பகுபதம், பகாப்பதம் பற்றிய விளக்கங்களுடன் பகுபத உறுப்புக்களான பகுதி, விகுதி, இடைநிலை பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அத்துடன் சொல்லின் உறுப்புக்கள் அல்லது சொற்கள் பொருள் தரும் வகையில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வரும் சொற்புணர்ச்சி தொடர்பான விளக்கம் இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் சொற்புணர்ச்சி தொடர்பான விளக்கம் மிக விரிவான விளக்கங்களுடன் இடம்பெற்றுள்ளன. பொதுவாக சொல் வகைப்பாடுகள் குறித்து மரபிலக்கணகாரர் கொண்டுள்ள கருத்தும், மொழியியலாளர்கள் கொண்டுள்ள கருத்தும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. தற்காலத் தமிழில் ஆஷர் (1982) லேமன் (1989), கோதண்டராமன் (1986) ஆகிய மொழியியலாளர்கள் சொற்களை இயற்கையின் தேவை கருதியும், இன்றைய உலகின் தேவைக்கேற்பவும் பலவாறு பாகுபடுத்தியுள்ளனர்.

புதிய பாடத்திட்டத்தில் சொற்பாகுபாடானது மரபிலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே விளக்கப்பட்டுள்ளது. மொழியியலாளர்களின் சொல்வகைப்பாடு இங்கு கருத்தில் கொள்ளப்படாவிடினும் கலைச்சொற்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமை சிறப்பிற்குரியது.

2.5 கலைச்சொற்கள்

மொழித்திட்டமிடுதல் செயன்முறைகளில் ஒன்றான புதுமையாக்கத்தில் கலைச்சொல்லாக்கம் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் தமிழில் கலைச்சொல்லாக்கம் ஆங்கிலமொழிச் சொற்களை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதன் மூலம் நடைபெற்று வந்தது. அத்தகைய கலைச் சொற்களே இங்கு விஞ்ஞானம், தொடர்பாடல், இலக்கியம், பொருளாதாரம், பொது, புவியியல், கல்வி ஆகிய வகைப்பாடுகளுடன் உள்ளன.

உ-ம் : Academic year - கல்வியாண்டு

தமிழில் கலைச்சொல்லாக்கம் இன்னும் பிற வழிகளிலும் நடைபெற்று வருகின்றன. அவற்றுள் ஒலிபெயர்ப்பு முறை (transliteration) தற்கால அறிவியல் உலகின் கலைச்சொல்லாக்கத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது எனலாம்.

ஒலிபெயர்ப்பு என்பது பிறமொழிச் சொற்களை கடன்வாங்கும் போது மூலமொழிச் சொற்களை அந்த மொழியின் ஒலி அமைப்புகளிலேயே பெயர்ப்பு மொழியில் எழுதுவதாகும். இத்தகைய கலைச்சொற்கள் தமிழில் அதிகம் பயன்பாட்டில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உ-ம் : எலக்ரோன், நியூட்ரோன், ஒட்சிசன்

எனவே கலைச்சொற்கள் பற்றிய விளக்கத்தில், ஒலிபெயர்ப்பு ரீதியான கலைச்சொற்கள் பற்றியும் விளக்கப்படுவதன் மூலம் மாணவர்கள் கூடிய விளக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்வர்.

2.6 இணைமொழிகள்

தமிழ்மொழியில் பண்டுதொட்டு பயின்று வரும் சொல்லியல் அம்சங்களுள் இணைமொழிகளும் ஒன்றாகும். பழைய மற்றும் புதிய பாடத்திட்ட நூல்களில் இணைமொழிகள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் மட்டுமே இணைமொழிகளின் உபயோகம் மற்றும் அவற்றின் அமைப்பு ரீதியான வகைப்பாடு குறித்தும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு.

1. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய இரு சொற்கள் இணைந்து வருதல்.
உ-ம் : கொஞ்சிக் குலாவி
2. மாறுபட்ட பொருள் குறிக்கும் இரு சொற்கள் இணைந்து வரல்
உ-ம் : இன்பதுன்பம்
3. ஓசைநயம் கருதி அமைபவை. இவ்வாறு அமைபவற்றுள் ஒன்று மட்டுமே பொருளுடையதாக அமையும்.
உ-ம் : அந்திசந்தி

இத்தகைய விளக்கம் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் இடம்பெறவில்லை. இணைமொழிகளுக்கான எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன.

தொகுத்து நோகுமிடத்து புதிய பாடத்திட்ட நூலில் புதிதாக உள்ளவாங்கப்பட்ட சொல்லியல் அம்சங்களாக ஒத்தகருத்தச் சொற்கள், எதிர்ப்பாற்சொற்கள், சொற்பாகுபாடுகள், பதவியல், ஒருசொல் பலபொருள் தரும் சொற்கள், பல சொல் ஒரு பொருள் தரும் சொற்கள், கலைச்சொற்கள் என்பன விளங்குகின்றன. இதன் மூலம் மாணவர்களின் சொற்களஞ்சிய நிலையில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்று கூறலாம்.

3. தொடரியல் அம்சங்கள்

புதிய மற்றும் பழைய பாடத்திட்ட நூல்களில் தொடரியல் அம்சங்களாக தொகைநிலைத் தொடர் மற்றும் தொகாநிலைத் தொடர் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய பாடத்திட்ட நூலில் அடைமொழிகள் பற்றி விளக்கியுள்ளமை புதிய விடயமாக உள்ளது.

3.1 தொகைநிலைத் தொடர்கள்

இங்கு தொகைநிலைத் தொடர்கள், தொகாநிலைத் தொடர்கள் பற்றிய விளக்கங்களில் வேறுபாடு காணப்படவில்லை. தொகைநிலைத் தொடர்களில் வேற்றுமைத் தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என்பன எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் தொகைநிலைத் தொடர்கள் பற்றி புதிய பாடத்திட்ட நூலில் பின்வரும் கருத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. “தொகைநிலைத் தொடர்கள் வாக்கியத்தில் ஒரு தனிச் சொல்லைப் போன்றே தொழிற்படுகின்றன. தற்கால மொழியியலாளர்கள் தொகைநிலைத் தொடர்களை

கூட்டுப்பெயராகக் கருதுகின்றனர்.” இக்கருத்து பழைய பாடத்திட்ட நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

3.2 தொகாநிலைத் தொடர்கள்

தொடர்கள் சிலவற்றை உதாரணங்காட்டி அவற்றின் பண்புகளின் அடிப்படையில் தொகாநிலைத் தொடர்கள் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டு தொகாநிலைத் தொடர்களின் வகைகள், அவற்றுக்கான உதாரணங்கள் என்பன அட்டவணை மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இது தொடர்பாக இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் வேறுபாடு காணப்படவில்லை.

இருப்பினும் பழைய பாடத்திட்ட நூலில் மேலதிகமாக வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர், பெயர்ச்சி வினையெச்ச தொகாநிலைத் தொடர், இடைச்சொற் தொகாநிலைத் தொடர் என்பன உருவாகும் தன்மை குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

3.3 அடைமொழிகள்

இவை புதிய பாடத்திட்ட நூலில் மட்டும் இடம்பெற்ற தொடரியல் அம்சமாகும். ஒரு பெயரை அல்லது வினையை விசேடிக்கப் பயன்படும் சொற்களை அடைமொழிகள் எனவும், அவற்றைப் பெயரடை, வினையடை என இரண்டாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். இங்கு பெயரடைகள் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அவற்றின் அமைப்பு அடிப்படையில் தனிப் பெயரடை, ஆக்கப் பெயரடை அல்லது கூட்டுப் பெயரடை என இரு வகைப்படுத்தி விளக்கி உள்ளனர். தமிழ்மொழியில் சில பெயரடைகள் உருபனியல் அடிப்படையில் சாதாரண கூறுகளாக உள்ளன. இவையே தனிப்பெயரடைகள் எனப்படுகின்றன.

உ-ம் : சிவந்த பூ

தமிழ்மொழியில் அதிகமான பெயரடைகள் உருபனியல் அடிப்படையில் பெயரடை பின் ஒட்டுகளான - ஆன (-aana) உள்ள (-ulla) போன்ற பின்னொட்டுக்களை பண்புப் பெயர்ச்சொற்களுக்குச் சேர்த்து உருவாக்கப்படுகின்றன. அவை ஆக்கப் பெயரடை/கூட்டுப்பெயரடை எனப்படுகின்றன.

உ-ம் : 1. அழகு+ஆன -அழகான - அழகான பெண்

2. கருணை+உள்ள - கருணையுள்ள இவ்வாறு வினையடைகளும் தனிவினையடை, ஆக்க வினையடை/கூட்டுவினையடை எனப் பாகுபடுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளன. தனிச்சொற்கள் வினை அடையாக வரும் நிலையில் அவை தனி வினையடை எனப்படுகின்றன.

உ-ம் : மெல்ல வா

ஆக்க வினையடை / கூட்டுவினையடை பெயர்ச் சொற்களுக்கு -ஆக, -ஆய் என்னும் பின் ஒட்டுக்களை இணைத்து உருவாக்கப்படுகின்றன.

உ-ம் : இனிமை+ஆக - இனிமையாக

நிதானம்+ஆய் - நிதானமாய்

இவ்வாறாக புதிய பாடத்திட்ட நூலில் அடைமொழிகள் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளமை சிறப்பான ஒன்றாகும்.

4. வாக்கியவியல் அம்சங்கள்

இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் இடம்பெற்ற வாக்கியவியல் அம்சமாக வாக்கியவகை காணப்படுகிறது. இருப்பினும் வாக்கிய வகைகள் தொடர்பான விளக்கம் இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. காரணம் பழைய பாடத்திட்டத்தில் தனித்து வாக்கிய வகைகள், அமைப்பு அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டதுடன் மேலதிகமாக கூட்டுவாக்கியம், கலப்பு வாக்கியம் ஆகியவற்றின் அமைப்புத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் வாக்கிய இயைபு பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கூட்டு வாக்கிய அமைப்பில் உம், அல்லது, ஆ, ஆனால், ஆகவே முதலிய இணைப்பிடைச் சொற்களும் வினை எச்சங்களும் பயன்படுத்தப்படும் தன்மை குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன. கலப்பு வாக்கிய அமைப்பில் எச்சவாக்கியத் தொடர்களாலும், நிரப்பித் தொடர்களாலும் கலப்பு வாக்கியங்கள் ஆக்கப்படுவது தொடர்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

1. நிரப்பித் தொடர்

உ-ம் : சுதந்திர இந்தியாவே எனது நோக்கம் என காந்தியடிகள் கூறினார்.

2. எச்சத்தொடர்

உ-ம் : கவனமாகப் படித்தால் பரீட்சையில் சித்தியடைவாய்.

4.1 வாக்கிய இயைபு

குறிப்பாக தாய்மொழி கற்றலில் அவதானிக்கப்படும் தவறுகளில் முதன்மையானவை வாக்கிய இயைபில் ஏற்படுத்தும் பிழைகளாகும். வாக்கிய இயைபு என்பது, வாக்கியம் ஒன்றின் எழுவாயாக அமையும் பெயர்ச்சொல்லும், பயனிலையாக அமையும் வினைச்சொல்லும் திணை, பால், எண், இடம் என்னும் இலக்கணக் கூறுகளோடு ஒன்றி அல்லது இயைபு பெற்று வருவதாகும். வாக்கியம் ஒன்றில் எழுவாயும் பயனிலையும் இயைபு பெற்று வருவது வழாநிலை எனவும் இயைபு பெறாமல் வருவது வழாநிலை எனவும் அழைக்கப்படும். இதற்கான விளக்கங்கள் மற்றும் வழாநிலை ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் என்பன புதிய பாடத்திட்ட நூலில் மட்டுமே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் வாக்கியங்களில் ஏற்படும் வழாக்களின் வகைகளான பால்வழு, எண்வழு, இடவழு, காலவழு, வினாவழு, விடைவழு, மரபுவழு என்பன உதாரணங்களுடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வாக்கியத்தில் எழுவாயும் பயனிலையும் இலக்கண அமைதி பெறாதபோதும், நீண்டகாலமாகச் சமூகத்தில் பயிலப்படுதல் காரணமாக அவ் வழாக்களை விதிவிலக்காகக் கொள்வதை வழாமைதி என்பர். இத்தகைய வழாமைதி பற்றிய விளக்கம் மற்றும் அவற்றின் வகைகளான திணை, பால், எண், இடம், கால வழாமைதிக் கேற்ப அவற்றுக்கான எடுத்துக்காட்டுக்களும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பழைய பாடத்திட்டத்தில் இல்லாத புதிய பாடத்திட்டத்தில் உள்வாங்கப்பட்ட அம்சங்களில் வாக்கிய இயைபும் ஒன்றாகும். மாணவர்கள் தாய்மொழி கற்றலில் வாக்கிய அமைப்பில் ஏற்படுத்தும் தவறுகளை நீக்குவதற்கு வாக்கிய இயைபு பற்றிய விளக்கம் மிகவும் அவசியம்.

அந்தவகையில் புதிய பாடத்திட்டத்தில் இவ்விடயம் தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டமை மாணவர்களின் மொழித்திறன் வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்றே கூற முடியும்.

முடிவுரை

இத்தன்மையதாக 2007 மற்றும் 2015 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியான தரம் 10 'தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்' எனும் பாடநூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள இலக்கண அம்சங்களை மொழியியல் அலகுகளான ஒலியனியல், சொல்லியல், தொடரியல், வாக்கியவியல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டதன் மூலம் மேற்கூறிய ஒவ்வொரு மொழியியல் அலகு ரீதியாகவும் மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதன் புதிய இலக்கண அம்சங்களும் மொழியியல் அடிப்படையில் விளக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிந்துள்ளது.

ஒலியனியல் ரீதியாக ஆராயப்பட்டதில் மாற்றொலிகள் பற்றிய விளக்கம் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் இடம்பெற்ற புதிய இலக்கண அம்சமாக உள்ளது. அதுபோன்று சொல்லியல் பகுதியில் இடம்பெற்ற சொற்பாகுபாடுகள், பதவியல், கலைச்சொற்கள் என்பனவும் தொடரியல் பகுதியில் இடம்பெற்ற அடைமொழிகள் குறித்த விளக்கமும், வாக்கியவியல் அம்சங்களில் இடம்பெற்ற வாக்கிய இயைபு மற்றும் கூட்டுவாக்கிய, கலப்பு வாக்கிய அமைப்பு என்பன பற்றிய விளக்கங்கள் மொழியியல் அணுகுமுறைகளை பின்பற்றியதாக அமையப்பெற்றுள்ளதுடன் இவை பழைய பாடத்திட்ட நூலில் உள்வாங்கப்படாத புதிய இலக்கண அம்சங்களாக உள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. மேலும் இரு பாடத்திட்ட நூல்களிலும் இடம்பெற்ற சொல்லியல், தொடரியல், வாக்கியவியல் ஆகிய மொழியியல் அலகுகளில் உள்வாங்கப்பட்ட இலக்கண அம்சங்களிலும் சிறிய மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிந்துள்ளது.

எனவே 2007 இல் வெளியான பழைய பாடத்திட்ட நூலுடன் 2015 இல் வெளியான புதிய பாடத்திட்ட நூலை ஒப்பிடுகையில் இரண்டிலும் மரபிலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கண அம்சங்களும், மொழியியலாளர்களின் இலக்கணக் கருத்துக்களும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் புதிய பாடத்திட்ட நூலில் மொழியியலாளர்களின் இலக்கணக் கருத்துக்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமையை அறிய முடிந்துள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள் :

1. "தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்" தரம் 10, கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம். PP. 1-181, 2015
2. "தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்" தரம் 10, கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம். பி. 1-155இ 2007
3. முத்தச் சண்முகன், "இக்கால மொழியியல்", முல்லை நிலையம் 9, பாரதி நகர் முதல் தெரு, சென்னை. PP. 50-65, 2009
4. கீதா, வி. லலிதாராஜா, இர. "மொழியறிவியல்" மொழியியல் உராய்வு மையம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், PP. 1-95, 2007
5. "தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்" ஆசிரியர் வழிகாட்டி, தரம் 10" தமிழ்மொழித்துறை, தேசிய கல்வி நிறுவகம், ஸ்ரீலங்கா PP. ii - xxi, 2015.